

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

ZALECENIA

EUROPEJSKA RADA DS. RYZYKA SYSTEMOWEGO

ZALECENIE EUROPEJSKIEJ RADY DS. RYZYKA SYSTEMOWEGO

z dnia 15 stycznia 2019 r.

zmieniające zalecenie ERRS/2015/2 w sprawie oceny skutków transgranicznych oraz dobrowolnej wzajemności środków polityki makroostrożnościowej

(ERRS/2019/1)

(2019/C 106/01)

RADA GENERALNA EUROPEJSKIEJ RADY DS. RYZYKA SYSTEMOWEGO,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1092/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie unijnego nadzoru makroostrożnościowego nad systemem finansowym i ustanowienia Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego ⁽¹⁾, w szczególności art. 3 oraz art. 16–18,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 ⁽²⁾, w szczególności art. 458 ust. 8,

uwzględniając decyzję Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego ERRS/2011/1 z dnia 20 stycznia 2011 r. ustanawiającą regulamin Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego ⁽³⁾, w szczególności art. 18–20,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W celu zapewnienia skutecznych i spójnych krajowych środków polityki makroostrożnościowej istotne jest uzupełnienie obowiązkowej wzajemności wymaganej na podstawie prawa Unii dobrowolną wzajemnością.
- (2) Zasady dotyczące dobrowolnej wzajemności w odniesieniu do środków polityki makroostrożnościowej określone w zaleceniu Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego ERRS/2015/2 ⁽⁴⁾ mają zapewniać, aby wszelkie środki polityki makroostrożnościowej oparte na ekspozycji, aktywowane w jednym państwie członkowskim, były odwzajemniane w pozostałych państwach członkowskich.
- (3) W dniu 24 czerwca 2016 r., zgodnie z zaleceniem Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego ERRS/2016/4 ⁽⁵⁾, zalecenie ERRS/2015/2 zostało zmienione w celu zalecenia wzajemności w zakresie bufora ryzyka systemowego w wysokości 1 % stosowanego przez Eesti Pank zgodnie z art. 133 dyrektywy 2013/36/UE ⁽⁶⁾ w odniesieniu do krajowych ekspozycji wszystkich instytucji kredytowych działających na podstawie zezwolenia na prowadzenie działalności w Estonii.

⁽¹⁾ Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. C 58 z 24.2.2011, s. 4.

⁽⁴⁾ Zalecenie Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego ERRS/2015/2 z dnia 15 grudnia 2015 r. w sprawie oceny skutków transgranicznych oraz dobrowolnej wzajemności środków polityki makroostrożnościowej (Dz.U. C 97 z 12.3.2016, s. 9).

⁽⁵⁾ Zalecenie Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego ERRS/2016/4 z dnia 24 czerwca 2016 r. zmieniające zalecenie ERRS/2015/2 w sprawie oceny skutków transgranicznych oraz dobrowolnej wzajemności środków polityki makroostrożnościowej (Dz.U. C 290 z 10.8.2016, s. 1).

⁽⁶⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338).

- (4) Następnie, na podstawie zalecenia ERRS/2017/4 ⁽⁷⁾ zalecenie ERRS/2015/2 zostało zmienione w celu zalecenia, aby odpowiedni organ aktywny, zwracając się do Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego (ERRS) o objęcie wzajemnością, zaproponował maksymalny próg istotności, poniżej którego ekspozycja indywidualnego dostawcy usług finansowych na zidentyfikowane ryzyko makroostrożnościowe w jurysdykcji, w której organ aktywny stosuje środek polityki makroostrożnościowej, może być uznana za nieistotną. W razie konieczności ERRS może jednak zaproponować inny próg.
- (5) W kwietniu 2018 r., zgodnie z art. 133 ust. 10 lit. b) dyrektywy 2013/36/UE, Eesti Pank dokonał oceny bufora ryzyka systemowego i ponownie ustalił wskaźnik bufora ryzyka systemowego mający zastosowanie do krajowych ekspozycji instytucji kredytowych działających na podstawie zezwolenia na prowadzenie działalności w Estonii na poziomie 1 %.
- (6) W odpowiedzi na wniosek Eesti Pank skierowany do ERRS Rada Generalna ERRS podjęła decyzję o zaleceniu maksymalnego progu istotności w wysokości 250 mln EUR w odniesieniu do ekspozycji zlokalizowanych w Estonii w celu sterowania stosowaniem zasady *de minimis* przez państwo członkowskie zapewniające wzajemność w odniesieniu do wzajemności w zakresie bufora ryzyka systemowego w wysokości 1 % ustalonego przez Estonię, którego objęcie wzajemnością zostało zalecone zgodnie z zaleceniem ERRS/2016/4.
- (7) Ponadto od dnia 31 grudnia 2018 r. instytucje kredytowe działające na podstawie zezwolenia na prowadzenie działalności w Szwecji stosujące metodę rankingów wewnętrznych do obliczania regulacyjnych wymogów kapitałowych podlegają, zgodnie z art. 458 ust. 2 lit. d) pkt (vi) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, właściwej dla instytucji kredytowych wartości minimalnej ważonej ekspozycją średniej wagi ryzyka na poziomie 25 % stosowanej do portfela detalicznych ekspozycji zabezpieczonych hipotekami na nieruchomościach wobec dłużników będących rezydentami w Szwecji.
- (8) Na wniosek *Finansinspektionen* skierowany do ERRS na mocy art. 458 ust. 8 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz w celu zapobieżenia wystąpieniu negatywnych skutków transgranicznych w postaci przenoszenia działalności i arbitrażu regulacyjnego, które mogłyby wynikać z wdrożenia środka polityki makroostrożnościowej stosowanego w Szwecji zgodnie z art. 458 ust. 2 lit. d) pkt (vi) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, Rada Generalna ERRS podjęła decyzję o umieszczeniu tego środka na liście środków polityki makroostrożnościowej, w odniesieniu do których zaleca się zapewnienie wzajemności zgodnie z zaleceniem ERRS/2015/2.
- (9) Rada Generalna ERRS podjęła również decyzję o zaleceniu maksymalnego progu istotności w wysokości 5 mld SEK w odniesieniu do ekspozycji zabezpieczonych hipotekami na nieruchomościach wobec dłużników będących rezydentami w Szwecji, aby sterować stosowaniem zasady *de minimis* przez państwo członkowskie zapewniające wzajemność.
- (10) Zalecenie ERRS/2015/2 powinno zatem zostać odpowiednio zmienione,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ZALECENIE:

ZMIANY

W zaleceniu ERRS/2015/2 wprowadza się następujące zmiany:

1) w sekcji 1 zalecenie C(1) otrzymuje brzmienie:

„1. Zaleca się, aby odpowiednie organy zapewniały wzajemność w odniesieniu do środków polityki makroostrożnościowej przyjętych przez inne odpowiednie organy, co do których ERRS zaleca wzajemność. Zaleca się odwzajemnienie następujących środków, wymienionych w załączniku:

Estonia:

— bufor ryzyka systemowego w wysokości 1 % zastosowany na podstawie art. 133 dyrektywy 2013/36/UE do krajowych ekspozycji wszystkich instytucji kredytowych działających na podstawie zezwolenia na prowadzenie działalności w Estonii;

Finlandia:

— 15-procentowa wartość minimalna średniej wagi ryzyka w odniesieniu do mieszkaniowych kredytów hipotecznych zabezpieczonych hipoteką na jednostkach mieszkaniowych w Finlandii, stosowana zgodnie z art. 458 ust. 2 lit. d) pkt (vi) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 do instytucji kredytowych działających na podstawie zezwolenia na prowadzenie działalności w Finlandii i stosujących metodę rankingów wewnętrznych (IRB) do obliczania regulacyjnych wymogów kapitałowych;

⁽⁷⁾ Zalecenie Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego ERRS/2017/4 z dnia 20 października 2017 r. zmieniające zalecenie ERRS/2015/2 w sprawie oceny skutków transgranicznych oraz dobrowolnej wzajemności środków polityki makroostrożnościowej (Dz.U. C 431 z 15.12.2017, s. 1).

Belgia:

- narzut dotyczący wżenia ryzykiem w odniesieniu do detalicznych ekspozycji zabezpieczonych nieruchomościami mieszkalnymi zlokalizowanymi w Belgii, stosowany zgodnie z art. 458 ust. 2 lit. d) pkt (vi) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do instytucji kredytowych działających na podstawie zezwolenia na prowadzenie działalności w Belgii i stosujących metodę rankingów wewnętrznych do obliczania regulacyjnych wymogów kapitałowych, składający się ze:
 - a) zryczałtowanego narzutu dotyczącego wżenia ryzykiem w wysokości 5 punktów procentowych; oraz
 - b) proporcjonalnego narzutu dotyczącego wżenia ryzykiem składającego się z 33 % ważonej ekspozycją średniej wagi ryzyka stosowanego do portfela detalicznych ekspozycji zabezpieczonych nieruchomościami mieszkalnymi zlokalizowanymi w Belgii;

Francja:

- zmniejszenie limitu dotyczącego dużych ekspozycji przewidzianego w art. 395 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, mającego zastosowanie do ekspozycji wobec dużych przedsiębiorstw niefinansowych o wysokim poziomie zadłużenia mających siedzibę we Francji do 5 % uznanego kapitału, stosowanego zgodnie z art. 458 ust. 2 lit. d) pkt (ii) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do globalnych instytucji o znaczeniu systemowym i innych instytucji o znaczeniu systemowym na najwyższym szczeblu konsolidacji w ramach bankowej konsolidacji ostrożnościowej;

Szwecja:

- właściwa dla instytucji kredytowych wartość minimalna ważonej ekspozycją średniej wagi ryzyka na poziomie 25 % stosowana do portfela detalicznych ekspozycji zabezpieczonych hipotekami na nieruchomościach wobec dłużników będących rezydentami w Szwecji zgodnie z art. 458 ust. 2 lit. d) pkt (vi) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do instytucji kredytowych działających na podstawie zezwolenia na prowadzenie działalności w Belgii i stosujących metodę rankingów wewnętrznych do obliczania regulacyjnych wymogów kapitałowych.”;

2) Załącznik otrzymuje brzmienie określone w załączniku do niniejszego zalecenia.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem dnia 15 stycznia 2019 r.

Francesco MAZZAFERRO

Szef Sekretariatu ERRS,

w imieniu Rady Generalnej ERRS

ZAŁĄCZNIK

Załącznik do zalecenia ERRS/2015/2 otrzymuje brzmienie:

„Załącznik

Estonia**Bufor ryzyka systemowego w wysokości 1 % stosowany na podstawie art. 133 dyrektywy 2013/36/UE do krajowych ekspozycji instytucji kredytowych działających na podstawie zezwolenia na prowadzenie działalności w Estonii****I. Opis środka**

1. Środek zastosowany przez Estonię jest buforem ryzyka systemowego w wysokości 1 % zastosowanym na podstawie art. 133 dyrektywy 2013/36/UE do krajowych ekspozycji instytucji kredytowych działających na podstawie zezwolenia na prowadzenie działalności w Estonii.

II. Wzajemność

2. W przypadku państw członkowskich, które wdrożyły art. 134 dyrektywy 2013/36/UE do prawa krajowego, zaleca się, aby odpowiednie organy zapewniły wzajemność wprowadzonego przez Estonię środka do zlokalizowanych w Estonii ekspozycji instytucji kredytowych działających na podstawie zezwoleń na działalność w danym kraju, zgodnie z art. 134 ust. 1 dyrektywy 2013/36/UE. Na potrzeby niniejszego punktu stosuje się termin określony w zaleceniu C(3).
3. W przypadku państw członkowskich, które nie wdrożyły art. 134 dyrektywy 2013/36/UE do prawa krajowego, zaleca się, aby odpowiednie organy zapewniły wzajemność wprowadzonego przez Estonię środka do zlokalizowanych w Estonii ekspozycji instytucji kredytowych działających na podstawie zezwoleń na działalność w danym kraju, zgodnie z zaleceniem C(2). Zaleca się, aby odpowiednie organy przyjęły zbliżone środki w terminie sześciu miesięcy.

III. Próg istotności

4. Uzupełnieniem tego środka jest właściwy dla instytucji próg istotności wynoszący 250 mln EUR, stosowany do ekspozycji zlokalizowanych w Estonii, mający na celu sterowanie potencjalnym stosowaniem zasady *de minimis* przez odpowiednie organy odwzajemniające środek.
5. Zgodnie z sekcją 2.2.1 zalecenia ERRS/2015/2 odpowiednie organy danego państwa członkowskiego mogą objąć zwolnieniem instytucje kredytowe działające na podstawie zezwolenia na prowadzenie działalności w danym państwie członkowskim, posiadające ekspozycje zlokalizowane w Estonii, których wartość nie przekracza progu istotności wynoszącego 250 mln EUR. Stosując próg istotności, odpowiednie organy powinny monitorować istotność ekspozycji oraz zaleca się, aby stosowały środek stosowany przez Estonię w stosunku do instytucji kredytowych działających na podstawie zezwolenia na prowadzenie działalności w danym państwie członkowskim uprzednio objętych zwolnieniem w przypadku przekroczenia progu istotności w wysokości 250 mln EUR.
6. W przypadku braku instytucji kredytowych działających na podstawie zezwolenia na prowadzenie działalności w zainteresowanych państwach członkowskich posiadających ekspozycje zlokalizowane w Estonii w wysokości co najmniej 250 mln EUR odpowiednie organy zainteresowanych państw członkowskich mogą podjąć decyzję o nieodwzajemnianiu środka stosowanego przez Estonię zgodnie z sekcją 2.2.1 zalecenia ERRS/2015/2. W takim przypadku odpowiednie organy powinny monitorować istotność ekspozycji, przy czym zaleca się, aby odwzajemniły środek stosowany przez Estonię, gdy któraś z instytucji kredytowych działających na podstawie zezwolenia na prowadzenie działalności w danym państwie członkowskim przekroczy próg 250 mln EUR.
7. Zgodnie z sekcją 2.2.1 zalecenia ERRS/2015/2 próg istotności w wysokości 250 mln EUR stanowi zalecany próg maksymalny. Odpowiednie organy przyjmujące środki wzajemne mogą zatem, zamiast stosować zalecany próg, ustanowić, w odpowiednich przypadkach, niższą wartość progową dla swojej jurysdykcji lub zapewnić wzajemność w odniesieniu do danego środka bez stosowania progu istotności.

Finlandia**Właściwy dla instytucji kredytowych 15-procentowy poziom minimalny średniej wagi ryzyka dla kredytów zabezpieczonych hipoteką na jednostkach mieszkaniowych w Finlandii, mający zastosowanie do instytucji kredytowych stosujących metodę rankingów wewnętrznych (IRB) zgodnie z art. 458 ust. 2 lit. d) pkt (vi) rozporządzenia (UE) nr 575/2013.**

I. Opis środka

1. Środek stosowany przez Finlandię zgodnie z art. 458 ust. 2 lit. d) pkt (vi) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 obejmuje właściwą dla instytucji kredytowych wartość minimalną średniej wagi ryzyka w wysokości 15 % na poziomie portfela dla kredytów zabezpieczonych hipoteką na jednostkach mieszkaniowych w Finlandii, dotyczącą instytucji kredytowych stosujących metodę rankingów wewnętrznych (IRB).

II. Wzajemność

2. Zgodnie z art. 458 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 zaleca się, aby odpowiednie organy zainteresowanych państw członkowskich zapewniły wzajemność w odniesieniu do środka stosowanego przez Finlandię i stosowały go do należących do instytucji kredytowych stosujących metodę rankingów wewnętrznych (IRB) portfeli detalicznych kredytów hipotecznych zabezpieczonych na jednostkach mieszkaniowych w Finlandii, udzielonych przez zlokalizowane w Finlandii oddziały działające na podstawie zezwolenia na prowadzenie działalności w danym kraju. Na potrzeby niniejszego punktu stosuje się termin określony w zaleceniu C(3).
3. Zaleca się także, aby odpowiednie organy odwzajemniły środek stosowany przez Finlandię i stosowały go do należących do instytucji kredytowych stosujących metodę ratingów wewnętrznych (IRB) portfeli detalicznych kredytów hipotecznych zabezpieczonych na jednostkach mieszkaniowych w Finlandii, udzielonych bezpośrednio transgranicznie przez instytucje kredytowe z siedzibą w swoich odpowiednich jurysdykcjach. Na potrzeby niniejszego punktu stosuje się termin określony w zaleceniu C(3).
4. Zgodnie z zaleceniem C(2) zaleca się, aby odpowiednie organy – po zasięgnięciu opinii ERRS – stosowały dostępne w ich jurysdykcjach środki polityki makroostrożnościowej mające najbardziej zbliżony efekt do opisanego powyżej środka, w stosunku do którego zaleca się wzajemność, w tym poprzez przyjęcie środków i kompetencji nadzorczych określonych w tytule VII, rozdziale 2, sekcji IV dyrektywy 2013/36/UE. Zaleca się, aby odpowiednie organy przyjęły zbliżone środki w terminie czterech miesięcy.

III. Próg istotności

5. Uzupełnieniem tego środka jest próg istotności w wysokości 1 mld EUR ekspozycji na rynek mieszkaniowych kredytów hipotecznych w Finlandii, mający na celu sterowanie potencjalnym stosowaniem zasady *de minimis* przez państwa członkowskie zapewniające wzajemność.
6. Zgodnie z sekcją 2.2.1 zalecenia ERRS/2015/2 odpowiednie organy zainteresowanych państw członkowskich mogą objąć zwolnieniem poszczególne instytucje kredytowe stosujące metodę IRB i posiadające nieistotne portfele detalicznych kredytów hipotecznych zabezpieczonych na jednostkach mieszkaniowych w Finlandii poniżej progu istotności w wysokości 1 mld EUR. W takim przypadku odpowiednie organy powinny monitorować istotność ekspozycji, przy czym zaleca się, aby odwzajemniły środek, gdy któraś z instytucji kredytowych stosujących metodę IRB przekroczy próg 1 mld EUR.
7. W przypadku braku instytucji kredytowych stosujących metodę IRB działających na podstawie zezwolenia na prowadzenie działalności w innych zainteresowanych państwach członkowskich, posiadających oddziały zlokalizowane w Finlandii lub świadczących usługi finansowe bezpośrednio w Finlandii i mających ekspozycje na fińskim rynku kredytów hipotecznych w wysokości co najmniej 1 mld EUR, odpowiednie organy zainteresowanych państw członkowskich mogą podjąć decyzję o nieodwzajemnianiu środka zgodnie z sekcją 2.2.1 zalecenia ERRS/2015/2. W takim przypadku odpowiednie organy powinny monitorować istotność ekspozycji, przy czym zaleca się, aby odwzajemniły środek, gdy któraś z instytucji kredytowych stosujących metodę IRB przekroczy próg 1 mld EUR.

Belgia

Narzut dotyczący wagi ryzykiem w odniesieniu do detalicznych ekspozycji zabezpieczonych nieruchomościami mieszkalnymi zlokalizowanymi w Belgii, nałożony na instytucje kredytowe działające na podstawie zezwolenia na prowadzenie działalności w Belgii i stosujące metodę IRB, stosowany zgodnie z art. 458 ust. 2 lit. d) pkt (vi) rozporządzenia (UE) nr 575/2013. Narzut składa się z dwóch elementów:

- a) **zryczałtowanego narzutu dotyczącego wagi ryzykiem w wysokości 5 punktów procentowych; i**
- b) **proporcjonalnego narzutu dotyczącego wagi ryzykiem składającego się z 33 % ważonej ekspozycją średniej wagi ryzyka stosowanego do portfela detalicznych ekspozycji zabezpieczonych nieruchomościami mieszkalnymi zlokalizowanymi w Belgii.**

I. Opis środka

1. Belgijski środek, stosowany zgodnie z art. 458 ust. 2 lit. d) pkt (vi) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i nałożony na instytucje kredytowe działające na podstawie zezwolenia na prowadzenie działalności w Belgii i stosujące metodę IRB, obejmuje narzut dotyczący wżenia ryzykiem w odniesieniu do detalicznych ekspozycji zabezpieczonych nieruchomością mieszkalnymi zlokalizowanymi w Belgii składający się z dwóch elementów:
 - a) Pierwszy element obejmuje 5-procentowe zwiększenie wagi ryzyka dla ekspozycji detalicznych zabezpieczonych nieruchomością mieszkalnymi zlokalizowanymi w Belgii uzyskane po obliczeniu drugiej części narzutu dotyczącego wżenia ryzykiem zgodnie z lit. b).
 - b) Drugi element obejmuje zwiększenie dotyczące wżenia ryzykiem o 33 % ważonej ekspozycją średniej wagi ryzyka stosowane do portfela detalicznych ekspozycji zabezpieczonych nieruchomością mieszkalnymi zlokalizowanymi w Belgii. Średnia ważona ekspozycją jest średnią wagą ryzyka poszczególnych kredytów obliczoną zgodnie z art. 154 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 ważoną odpowiednią wartością ekspozycji.

II. Wzajemność

2. Zgodnie z art. 458 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 zaleca się, aby odpowiednie organy zainteresowanych państw członkowskich odwzajemniły środek stosowany przez Belgię poprzez zastosowanie go do zlokalizowanych w Belgii oddziałów instytucji kredytowych stosujących metodę IRB, które działają na podstawie zezwolenia na prowadzenie działalności w danym państwie członkowskim, w terminie określonym w zaleceniu C(3).
3. Zaleca się, aby odpowiednie organy odwzajemniły środek stosowany przez Belgię, stosując go do instytucji kredytowych działających na podstawie zezwolenia na prowadzenie działalności w danym państwie członkowskim stosujących metodę IRB, które posiadają bezpośrednie ekspozycje detaliczne zabezpieczone nieruchomością mieszkalnymi zlokalizowanymi w Belgii. Zgodnie z zaleceniem C(2) odpowiednim organom zaleca się stosowanie tego samego środka, co środek wdrożony w Belgii przez organ aktywujący, w terminie określonym w zaleceniu C(3).
4. W przypadku gdy taki sam środek polityki makroostrożnościowej nie jest dostępny w danej jurysdykcji, zaleca się, by odpowiednie organy stosowały dostępne w ich jurysdykcjach środki polityki makroostrożnościowej mające najbardziej zbliżony efekt do opisanego powyżej środka, co do którego zaleca się wzajemność, w tym poprzez przyjęcie środków i kompetencji nadzorczych określonych w tytule VII, rozdziale 2, sekcji IV dyrektywy 2013/36/UE. Zaleca się, aby odpowiednie organy przyjęły równoważny środek nie później niż cztery miesiące po opublikowaniu niniejszego zalecenia w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

III. Próg istotności

5. Uzupełnieniem tego środka jest próg istotności właściwy dla instytucji w wysokości 2 mld EUR, mający na celu sterowanie potencjalnym stosowaniem zasady *de minimis* przez odpowiednie organy odwzajemniające środek.
6. Zgodnie z sekcją 2.2.1 zalecenia ERRS/2015/2 odpowiednie organy danego państwa członkowskiego mogą objąć zwolnieniem instytucje kredytowe działające na podstawie zezwolenia na prowadzenie działalności w danym państwie członkowskim, które stosują metodę IRB i posiadają nieistotne ekspozycje detaliczne zabezpieczone nieruchomością mieszkalnymi w Belgii, których wartość nie przekracza progu istotności wynoszącego 2 mld EUR. Stosując próg istotności, odpowiednie organy powinny monitorować istotność ekspozycji oraz powinny stosować środek stosowany przez Belgię w stosunku do poszczególnych instytucji kredytowych działających na podstawie zezwolenia na prowadzenie działalności w danym państwie członkowskim uprzednio objętych zwolnieniem w przypadku przekroczenia progu istotności w wysokości 2 mld EUR.
7. W przypadku braku instytucji kredytowych działających na podstawie zezwolenia na prowadzenie działalności w zainteresowanych państwach członkowskich, których oddziały są zlokalizowane w Belgii lub które mają bezpośrednie ekspozycje detaliczne zabezpieczone nieruchomością mieszkalnymi w Belgii, które stosują metodę IRB i które posiadają ekspozycje wobec belgijskiego rynku nieruchomości mieszkalnych w wysokości co najmniej 2 mld EUR, odpowiednie organy zainteresowanych państw członkowskich mogą, zgodnie z sekcją 2.2.1 zalecenia ERRS/2015/2, podjąć decyzję o nieodwzajemnianiu środka stosowanego przez Belgię. W takim przypadku odpowiednie organy powinny monitorować istotność ekspozycji, przy czym zaleca się, aby odwzajemniły środek stosowany przez Belgię, gdy któraś z instytucji kredytowych stosujących metodę IRB przekroczy próg 2 mld EUR.

8. Zgodnie z sekcją 2.2.1 zalecenia ERRS/2015/2 próg istotności w wysokości 2 mld EUR stanowi zalecany próg maksymalny. Odpowiednie organy przyjmujące środki wzajemne mogą zatem, zamiast stosować zalecony próg, ustanowić, w odpowiednich przypadkach, niższą wartość progową dla swojej jurysdykcji lub zapewnić wzajemność w odniesieniu do danego środka bez stosowania progu istotności.

Francja

Zmniejszenie limitu dotyczącego dużych ekspozycji przewidzianego w art. 395 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 mającego zastosowanie do ekspozycji wobec dużych przedsiębiorstw niefinansowych o wysokim poziomie zadłużenia, mających siedzibę we Francji, do 5% uznanego kapitału, stosowanego zgodnie z art. 458 ust. 2 lit. d) pkt (ii) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do globalnych instytucji o znaczeniu systemowym i innych instytucji o znaczeniu systemowym na najwyższym szczeblu konsolidacji w ramach bankowej konsolidacji ostrożnościowej.

I. Opis środka

1. Środek stosowany przez Francję na podstawie art. 458 ust. 2 lit. d) pkt (ii) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i nałożony na globalne instytucje o znaczeniu systemowym i inne instytucje o znaczeniu systemowym na najwyższym szczeblu konsolidacji w ramach bankowej konsolidacji ostrożnościowej (nie na poziomie subskonsolidowanym) polega na zmniejszeniu limitu dotyczącego dużych ekspozycji do 5% ich uznanego kapitału w odniesieniu do ekspozycji wobec dużych przedsiębiorstw niefinansowych o wysokim poziomie zadłużenia mających siedzibę we Francji.
2. Przez przedsiębiorstwo niefinansowe rozumie się osobę fizyczną lub osobę prawną prawa prywatnego z siedzibą we Francji, która na szczeblu indywidualnym oraz na najwyższym szczeblu konsolidacji należy do sektora przedsiębiorstw niefinansowych w rozumieniu pkt 2.45 załącznika A do rozporządzenia (UE) Parlamentu Europejskiego i Rady nr 549/2013⁽¹⁾.
3. Środek ten stosuje się do ekspozycji wobec przedsiębiorstw niefinansowych mających siedzibę we Francji oraz do ekspozycji wobec grup powiązanych przedsiębiorstw niefinansowych w następujący sposób:
 - a) w przypadku przedsiębiorstw niefinansowych, które są częścią grupy powiązanych przedsiębiorstw niefinansowych mających siedzibę na najwyższym szczeblu konsolidacji we Francji, środek ten odnosi się do sumy ekspozycji netto wobec grupy i wszystkich podmiotów z nią powiązanych w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 39 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
 - b) w przypadku przedsiębiorstw niefinansowych, które są częścią grupy powiązanych przedsiębiorstw niefinansowych mających siedzibę na najwyższym poziomie konsolidacji poza Francją, środek ten odnosi się do sumy:
 - (i) ekspozycji wobec przedsiębiorstw niefinansowych mających siedzibę we Francji;
 - (ii) ekspozycji wobec podmiotów we Francji lub za granicą, nad którymi przedsiębiorstwa, o których mowa w pkt (i), sprawują bezpośrednią lub pośrednią kontrolę w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 39 rozporządzenia (UE) nr 575/2013; oraz
 - (iii) ekspozycji wobec podmiotów we Francji lub za granicą, które są ekonomicznie zależne od przedsiębiorstw niefinansowych, o których mowa w pkt (i), w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 39 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

Środek ten nie ma zatem zastosowania wobec przedsiębiorstw niefinansowych, które nie mają siedziby we Francji i które nie są spółkami zależnymi ani podmiotami ekonomicznie zależnymi od przedsiębiorstw niefinansowych mających siedzibę we Francji, ani też nie są bezpośrednio lub pośrednio kontrolowane przez takie przedsiębiorstwa.

Zgodnie z art. 395 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 środek ten ma zastosowanie po uwzględnieniu skutków technik ograniczania ryzyka kredytowego i wyłączeń na podstawie z art. 399–403 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 549/2013 z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie europejskiego systemu rachunków narodowych i regionalnych w Unii Europejskiej (Dz.U. L 174 z 26.6.2013, s. 1).

4. Globalna instytucja o znaczeniu systemowym lub inna instytucja o znaczeniu systemowym musi uznawać przedsiębiorstwo niefinansowe mające siedzibę we Francji za duże, jeżeli wartość jej pierwotnej ekspozycji wobec danego przedsiębiorstwa lub wobec grupy powiązanych przedsiębiorstw niefinansowych w rozumieniu pkt 3 jest równa 300 mln EUR lub przewyższa tę kwotę. Wartość pierwotnej ekspozycji oblicza się zgodnie z art. 389 i 390 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 przed uwzględnieniem skutków technik ograniczania ryzyka kredytowego i wyłączeń określonych w art. 399–403 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, zgodnie z informacjami przekazanymi na podstawie art. 9 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 680/2014⁽¹⁾.
5. Uważa się, że przedsiębiorstwo niefinansowe charakteryzuje się wysokim poziomem zadłużenia, jeśli jego wskaźnik dźwigni finansowej jest wyższy niż 100 %, a wskaźnik pokrycia kosztów finansowych jest niższy niż trzy, przy obliczeniach na najwyższym szczeblu konsolidacji grupowej dokonanych w następujący sposób:
 - a) wskaźnik dźwigni finansowej stanowi stosunek zadłużenia ogółem po potrąceniu środków pieniężnych do kapitału własnego; a
 - b) wskaźnik pokrycia kosztów finansowych stanowi stosunek pomiędzy, z jednej strony, wartością dodaną powiększoną o dotacje operacyjne, przy potrąceniu: (i) kosztów wynagrodzeń; (ii) podatków i ceł operacyjnych; (iii) innych zwykłych kosztów operacyjnych netto z wyłączeniem odsetek netto i podobnych kosztów; oraz (iv) amortyzacji a, z drugiej strony, odsetkami i podobnymi kosztami.

Wskaźniki te oblicza się na podstawie zagregowanych danych księgowych określonych zgodnie z obowiązującymi standardami, wykazanych w sprawozdaniach finansowych danego przedsiębiorstwa niefinansowego, w stosownych przypadkach poświadczonych przez biegłego rewidenta.

II. Wzajemność

6. Zaleca się, aby odpowiednie organy zapewniły wzajemność środka stosowanego przez Francję poprzez zastosowanie go w stosunku do działających na podstawie zezwolenia na prowadzenie działalności w danym państwie członkowskim globalnych instytucji o znaczeniu systemowym oraz innych instytucji o znaczeniu systemowym na najwyższym poziomie konsolidacji w obrębie bankowej konsolidacji ostrożnościowej w jurysdykcji.
7. W przypadku gdy ten sam środek polityki makroostrożnościowej nie jest dostępny w danej jurysdykcji zgodnie z zaleceniem C(2) zaleca się, aby odpowiednie organy, po konsultacji z ERRS, zastosowały środek polityki makroostrożnościowej dostępny w ich jurysdykcji o najbardziej zbliżonym skutku w stosunku do środka, o którym mowa powyżej, co do którego zaleca się wzajemność. Zaleca się, aby odpowiednie organy przyjęły zbliżony środek nie później niż sześć miesięcy po opublikowaniu niniejszego zalecenia w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

III. Próg istotności

8. Uzupełnieniem tego środka jest łączny próg istotności mający na celu sterowanie potencjalnym stosowaniem zasady *de minimis* przez odpowiednie organy odwzajemniające środek, na który składają się:
 - a) próg 2 mld EUR dla całkowitej pierwotnej wartości ekspozycji działających na podstawie zezwolenia na prowadzenie działalności w danym państwie członkowskim globalnych instytucji o znaczeniu systemowym oraz innych instytucji o znaczeniu systemowym na najwyższym szczeblu konsolidacji w ramach bankowej konsolidacji ostrożnościowej wobec francuskiego sektora przedsiębiorstw niefinansowych;
 - b) próg 300 mln EUR mający zastosowanie do działających na podstawie zezwolenia na prowadzenie działalności w danym państwie członkowskim globalnych instytucji o znaczeniu systemowym oraz innych instytucji o znaczeniu systemowym będący równy progowi, o którym mowa w lit. a) lub od niego wyższy, dla:
 - (i) pojedynczej pierwotnej ekspozycji wobec przedsiębiorstwa niefinansowego mającego siedzibę we Francji;
 - (ii) sumy pierwotnych ekspozycji wobec grupy powiązanych przedsiębiorstw niefinansowych, których siedziba na najwyższym szczeblu konsolidacji znajduje się we Francji, obliczonej zgodnie z pkt 3 lit. a);
 - (iii) sumy pierwotnych ekspozycji wobec przedsiębiorstw niefinansowych mających siedzibę we Francji, które wchodzi w skład grupy powiązanych przedsiębiorstw niefinansowych mających siedzibę na najwyższym szczeblu konsolidacji poza Francją, zgodnie z danymi przekazywanymi na wzorach C 28.00 i C 29.00 załącznika VIII do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 680/2014;

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 680/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. ustanawiające wykonawcze standardy techniczne dotyczące sprawozdawczości nadzorczej instytucji zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 (Dz.U. L 191 z 28.6.2014, s. 1).

- c) próg 5 % uznanego kapitału globalnych instytucji o znaczeniu systemowym oraz innych instytucji o znaczeniu systemowym na najwyższym szczeblu konsolidacji dla ekspozycji określonych w lit. b) po uwzględnieniu skutków technik ograniczania ryzyka kredytowego i wyłączeń zgodnie z art. 399–403 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

Progi, o których mowa w lit. b) i c), stosuje się niezależnie od tego, czy dany podmiot lub przedsiębiorstwo niefinansowe charakteryzuje się wysokim poziomem zadłużenia, czy nie.

Wartość pierwotnej ekspozycji, o której mowa w lit. a) i b), oblicza się zgodnie z art. 389 i 390 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 przed uwzględnieniem skutków technik ograniczania ryzyka kredytowego i wyłączeń określonych w art. 399–403 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, o których informacje przekazuje się zgodnie z art. 9 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 680/2014.

9. Zgodnie z sekcją 2.2.1 zalecenia ERRS/2015/2 odpowiednie organy danego państwa członkowskiego mogą zwolnić z obowiązku stosowania określonego środka działające na podstawie zezwolenia na prowadzenie działalności w danym państwie członkowskim globalne instytucje o znaczeniu systemowym oraz inne instytucje o znaczeniu systemowym na najwyższym szczeblu konsolidacji w ramach bankowej konsolidacji ostrożnościowej, które nie przekraczają łącznego progu istotności, o którym mowa w pkt 8. Stosując próg istotności, odpowiednie organy powinny monitorować istotność ekspozycji działających na podstawie zezwolenia na prowadzenie działalności w danym państwie członkowskim globalnych instytucji o znaczeniu systemowym oraz innych instytucji o znaczeniu systemowym wobec francuskiego sektora przedsiębiorstw niefinansowych, jak również koncentrację ekspozycji działających na podstawie zezwolenia na prowadzenie działalności w danym państwie członkowskim globalnych instytucji o znaczeniu systemowym oraz innych instytucji o znaczeniu systemowym wobec dużych przedsiębiorstw niefinansowych mających siedzibę we Francji, a także zaleca się stosowanie przez nie środka stosowanego przez Francję w stosunku do działających na podstawie zezwolenia na prowadzenie działalności w danym państwie członkowskim globalnych instytucji o znaczeniu systemowym lub innych instytucji o znaczeniu systemowym na najwyższym szczeblu konsolidacji w ramach bankowej konsolidacji ostrożnościowej, które uprzednio zwolniono z obowiązku stosowania tego środka, w przypadku przekroczenia przez nie łącznego progu istotności, o którym mowa w pkt 8. Zachęca się również odpowiednie organy do sygnalizowania innym uczestnikom rynku w ich jurysdykcji ryzyka systemowego związanego ze zwiększoną dźwignią finansową dużych przedsiębiorstw niefinansowych mających siedzibę we Francji.
10. W przypadku braku globalnych instytucji o znaczeniu systemowym oraz innych instytucji o znaczeniu systemowym na najwyższym szczeblu konsolidacji w ramach bankowej konsolidacji ostrożnościowej, które uzyskały zezwolenie na prowadzenie działalności w danych państwach członkowskich i których wartość ekspozycji wobec francuskiego sektora przedsiębiorstw niefinansowych przekracza próg istotności, o którym mowa w pkt 8, odpowiednie organy zainteresowanych państw członkowskich mogą, zgodnie z sekcją 2.2.1 zalecenia ERRS/2015/2, podjąć decyzję o nieodwzajemnieniu środka stosowanego przez Francję. W takim przypadku odpowiednie organy powinny monitorować istotność ekspozycji działających na podstawie zezwolenia na prowadzenie działalności w danym państwie członkowskim globalnych instytucji o znaczeniu systemowym oraz innych instytucji o znaczeniu systemowym wobec francuskiego sektora przedsiębiorstw niefinansowych, jak również koncentrację ekspozycji działających na podstawie zezwolenia na prowadzenie działalności w danym państwie członkowskim globalnych instytucji o znaczeniu systemowym oraz innych instytucji o znaczeniu systemowym wobec dużych przedsiębiorstw niefinansowych mających siedzibę we Francji, a także zaleca się odwzajemnienie przez nie środka stosowanego przez Francję w przypadku przekroczenia przez globalną instytucję o znaczeniu systemowym lub inną instytucję o znaczeniu systemowym na najwyższym szczeblu konsolidacji w ramach bankowej konsolidacji ostrożnościowej łącznego progu istotności, o którym mowa w pkt 8. Zachęca się również odpowiednie organy do sygnalizowania innym uczestnikom rynku w ich jurysdykcji ryzyka systemowego związanego ze zwiększoną dźwignią finansową dużych przedsiębiorstw niefinansowych mających siedzibę we Francji.
11. Zgodnie z sekcją 2.2.1 zalecenia ERRS/2015/2 łączny próg istotności, o którym mowa w pkt 8, stanowi zalecany próg maksymalny. Odpowiednie organy przyjmujące środki wzajemne mogą zatem, zamiast stosować zalecany próg, ustanowić, w odpowiednich przypadkach, niższą wartość progową dla swojej jurysdykcji lub zapewnić wzajemność w odniesieniu do danego środka bez stosowania progu istotności.

Szwecja

Właściwa dla instytucji kredytowych wartość minimalna ważonej ekspozycją średniej wagi ryzyka na poziomie 25 % stosowana do portfela detalicznych ekspozycji zabezpieczonych hipotekami na nieruchomościach wobec dłużników będących rezydentami w Szwecji zgodnie z art. 458 ust. 2 lit. d) pkt (vi) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do instytucji kredytowych działających na podstawie zezwolenia na prowadzenie działalności w Szwecji i stosujących metodę rankingów wewnętrznych do obliczania regulacyjnych wymogów kapitałowych.

I. Opis środka

1. Środek stosowany przez Szwecję zgodnie z art. 458 ust. 2 lit. d) pkt (vi) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i nałożony na instytucje kredytowe działające na podstawie zezwolenia na prowadzenie działalności w Szwecji i stosujące metodę IRB stanowi właściwą dla instytucji kredytowych wartość minimalną ważonej ekspozycją średniej wagi ryzyka na poziomie 25 % stosowaną do portfela detalicznych ekspozycji zabezpieczonych hipotekami na nieruchomościach wobec dłużników będących rezydentami w Szwecji.

- Średnia ważona ekspozycją jest średnią wag ryzyka poszczególnych ekspozycji obliczoną zgodnie z art. 154 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 ważoną odpowiednią wartością ekspozycji.

II. Wzajemność

- Zgodnie z art. 458 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 zaleca się, aby odpowiednie organy zainteresowanych państw członkowskich odwzajemniły środek stosowany przez Szwecję poprzez zastosowanie go do zlokalizowanych w Szwecji oddziałów instytucji kredytowych stosujących metodę IRB, które działają na podstawie zezwolenia na prowadzenie działalności w danym państwie członkowskim, w terminie określonym w zaleceniu C(3).
- Zaleca się, aby odpowiednie organy odwzajemniły środek stosowany przez Szwecję, stosując go do instytucji kredytowych działających na podstawie zezwolenia na prowadzenie działalności w danym państwie członkowskim stosujących metodę IRB, które posiadają bezpośrednie ekspozycje detaliczne wobec dłużników będących rezydentami w Szwecji zabezpieczone hipotekami na nieruchomościach. Zgodnie z zaleceniem C(2) odpowiednim organom zaleca się stosowanie tego samego środka, co środek wdrożony w Szwecji przez organ aktywujący, w terminie określonym w zaleceniu C(3).
- W przypadku gdy ten sam środek polityki makroostrożnościowej nie jest dostępny w danej jurysdykcji, zaleca się, aby odpowiednie organy, po konsultacji z ERRS, zastosowały środek polityki makroostrożnościowej dostępny w ich jurysdykcji o najbardziej zbliżonym skutku w stosunku do środka, o którym mowa powyżej, co do którego zaleca się wzajemność. Zaleca się, aby odpowiednie organy przyjęły zbliżony środek nie później niż cztery miesiące po opublikowaniu niniejszego zalecenia w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

III. Próg istotności

- Uzupełnieniem tego środka jest właściwy dla instytucji próg istotności w wysokości 5 mld SEK, mający na celu sterowanie potencjalnym stosowaniem zasady *de minimis* przez odpowiednie organy odwzajemniające środek.
 - Zgodnie z sekcją 2.2.1 zalecenia ERRS/2015/2 odpowiednie organy danego państwa członkowskiego mogą objąć zwolnieniem instytucje kredytowe działające na podstawie zezwolenia na prowadzenie działalności w danym państwie członkowskim, które stosują metodę IRB i posiadają nieistotne ekspozycje detaliczne wobec dłużników będącymi rezydentami w Szwecji zabezpieczone hipotekami na nieruchomościach, których wartość nie przekracza progu istotności wynoszącego 5 mld SEK. Stosując próg istotności, odpowiednie organy powinny monitorować istotność ekspozycji oraz powinny stosować środek stosowany przez Szwecję w stosunku do poszczególnych instytucji kredytowych działających na podstawie zezwolenia na prowadzenie działalności w danym państwie członkowskim uprzednio objętych zwolnieniem w przypadku przekroczenia progu istotności w wysokości 5 mld SEK.
 - W przypadku braku instytucji kredytowych działających na podstawie zezwolenia na prowadzenie działalności w zainteresowanych państwach członkowskich, których oddziały są zlokalizowane w Szwecji lub które mają bezpośrednie ekspozycje detaliczne wobec dłużników będących rezydentami w Szwecji zabezpieczone hipotekami na nieruchomościach, które stosują metodę IRB i które posiadają ekspozycje detaliczne w wysokości przynajmniej 5 mld SEK wobec dłużników będących rezydentami w Szwecji zabezpieczone hipotekami na nieruchomościach, odpowiednie organy zainteresowanych państw członkowskich mogą, zgodnie z sekcją 2.2.1 zalecenia ERRS/2015/2, podjąć decyzję o nieodwzajemnianiu środka stosowanego przez Szwecję. W takim przypadku odpowiednie organy powinny monitorować istotność ekspozycji, przy czym zaleca się, aby odwzajemniły środek stosowany przez Szwecję, gdy któraś z instytucji kredytowych stosujących metodę IRB przekroczy próg 5 mld SEK.
 - Zgodnie z sekcją 2.2.1 zalecenia ERRS/2015/2 próg istotności w wysokości 5 mld SEK stanowi zalecany próg maksymalny. Odpowiednie organy przyjmujące środki wzajemne mogą zatem, zamiast stosować zalecony próg, ustanowić, w odpowiednich przypadkach, niższą wartość progową dla swojej jurysdykcji lub zapewnić wzajemność w odniesieniu do danego środka bez stosowania progu istotności.”
-